

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/47/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200323
Dátum vydania rozhodnutia: 17.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8018200323.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zuzany Malíšovej, v právnej veci žalobcu: KOREX networks, s.r.o., Fučíková 371, Giraltovce, IČO: 36 683 710, zastúpeného advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s.r.o., Rázusova 13, Košice, IČO: 36 866 563, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100333200/2018 z 9. februára 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/43/2018-282 zo 14. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14. marca 2019 č. k. 2S/43/2018-282 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom č. k. 2S/43/2018-282 zo 14. marca 2019 Krajský súd v Prešove podľa § 191 ods. 3 písm. a/ Správneho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. 100333200/2018 z 9. februára 2018, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Prešov, pobočka Bardejov č. 102134240/2017 z 9. októbra 2017, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol správny súd tak, že žalobcovi priznal právo na ich úplnú náhradu.

2. Rozhodnutím č. 100333200/2018 z 9. februára 2018 žalovaný s poukazom na § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Prešov, pobočka Bardejov č. 102134240/2017 z 9. októbra 2017, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku žalobcovi vyrubený rozdiel dane v sume 7 601,60 eura na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2014.

3. Správca dane neuznal žalobcovi uplatnené odpočítanie dane z prijatých faktúr vystavených daňovým subjektom Peter Imre KOREX (ďalej aj ako „dodávateľ“) za dodanie služieb súvisiacich s projektom digitalizácie obce Lietava a okolie (vybudovanie prístupovej optickej siete v pilotných obciach pre

telekomunikačného operátora - poskytovateľa služieb internetu Peter Imre KOREX). Správca dane a rovnako aj žalovaný vec právne posúdili tak, že napriek skutočnosti, že došlo k vykonaniu prác daňovým subjektom Peter Imre KOREX, nedošlo k dodaniu týchto prác žalobcovi, keďže práce boli vykonané zamestnancami objednávateľa diela (rovnaký subjekt Peter Imre KOREX ako dodávateľ) a zároveň aj jeho pracovnými prostriedkami, čiže odberateľ vykonal časť výkonov vlastnými zamestnancami a vlastnými prostriedkami, v dôsledku čoho žalobca nemal dôvod fakturovať predmetné práce. Podľa žalovaného nedošlo k naplneniu predmetu dane podľa § 2 a § 9 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 222/2004 Z. z.“), a teda nedošlo k dodaniu služby ako takej v rozsahu prác vykonaných samotným objednávateľom diela, teda táto služba je bez ekonomickej opodstatnenosti, chýba jej hospodársky dôvod.

4. Správca dane neuznal žalobcovi ani odpočítania dane z prijatých faktúr vystavených daňovým subjektom Peter Imre KOREX za práce a služby vykonané na projekte VTP Milovice, Česká republika (administratívne služby). Správca dane vyhodnotil služby poskytnuté žalobcovi daňovým subjektom Peter Imre KOREX spojené s predmetným dielom za služby, ktoré úzko súvisia so stavbou „Výstavba vedecko-technického parku vrátane technológie aerodynamického tunela“, a keďže predmetné dielo je realizované na území Českej republiky, miestom dodania služieb vzťahujúcich sa k predmetnej nehnuteľnosti ako k dielu je Česká republika. Na základe uvedeného poskytnuté práce a služby nepodliehajú dani v Slovenskej republike a daňovému subjektu Peter Imre KOREX nevznikla povinnosť podľa § 19 zákona č. 222/2004 Z.z. v Slovenskej republike, teda žalobca nemá právo na odpočítanie dane z faktúr vystavených daňovým subjektom Peter Imre KOREX za práce a služby vykonané v súvislosti so stavbou realizovanou v zmysle zmluvy o dielo.

5. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalovaný sa nevysporiadal s námietkami žalobcu spočívajúcimi v tvrdení, že služby dodané Peter Imre KOREX sú odlišné od tých, ktoré následne žalobca fakturoval objednávateľovi diela. Žalovaný vo svojom rozhodnutí síce konštatuje, že objednávateľ diela Peter Imre KOREX vykonával čiastkové práce na výstavbe optickej siete, avšak v celom rozhodnutí nie je špecifikované, o aké čiastkové výkony sa jednalo a čo následne žalobca fakturoval objednávateľovi diela, teda či ide o totožné plnenia alebo plnenia rozličného obsahu.

6. K uplatnenému právu na odpočítanie dane za administratívne služby pre obstarávanie VTP Milovice krajský súd uviedol, že nemal za preukázané, že predmetné služby (spočívajúce v inžinierskom dizajne, poradenských činnostiach a zabezpečovaní tel. a emailového kontaktu s potencionálnymi dodávateľmi) majú priamy súvis s nehnuteľnosťou, ktorý je dostatočne úzky na to, aby bolo možné aplikovať ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. Poukázal na to, že totožný názor zaujal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1Sžfk/2/2016 z 13. februára 2018.

7. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Kasačnému súdu navrhol, aby rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 Správneho súdneho poriadku), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 Správneho súdneho poriadku) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. júna 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku).

10. Podľa § 464 ods. 2 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

11. Kasačný súd prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil spor rovnakých účastníkov konania, v ktorom krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodov ako sú stručne zhrnuté v bodoch 5. a 6. tohto rozsudku.

12. Predmetom kasačného konania je takmer totožný skutkový a právny stav (rozdiel je iba v označení mesiaca zdaňovacieho obdobia), ktorý bol predmetom konaní a rozhodnutí kasačného súdu sp. zn. 6Sžfk/69/2019 z 18. júna 2020, sp. zn. 1Sžfk/47/2019 z 8. decembra 2020, sp. zn. 1Sžfk/60/2019 z 8. decembra 2020, sp. zn. 1Sžfk/68/2019 z 8. decembra 2020, sp. zn. 3Sžfk/48/2019 z 19. novembra 2020. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 Správneho súdneho poriadku už ďalšie dôvody neuvádza. V prejednávanej veci rozhodol rovnako ako v citovaných právnych veciach a napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. O trovách kasačného konania rozhodne s poukazom na § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku krajský súd.

14. Senát kasačného súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.